

Rosalinde Mynster

Min fars stemme

312 sider

Gyldendal Den er bare så rigtig den her bog. Så vidunderlig, så berettiget, så sørgelig og samtidig så opløftende.

Rosalinde Mynster har skrevet et brudt essay, i selvbiografisk romanform, vi vi tillade os at sige, om sin tilværelse og de totalt ændrede familieforhold, som livet tilskikkede hende, da faderen, Søren Spanning, fik en blodprop i hjernen. Efter en måned i koma er han paralyseret i venstre side af kroppen. *-Jeg savner den, du var før.*

-Det gør jeg også.□

Kan et forhold mellem to mennesker, der er ved at glide langt væk fra hinanden, indrammes smukkere.

Bogen fortæller på mange måder om udfordringen med at gå fra ung voksen til rigtig voksen samtidig med, at Rosalinde skal forholde sig til sin fars sygdom og mest af alt sige farvel til den trygge klippe, der var der gennem barndommen.

Smukt skrevet, poetiske vendinger ud over alle grænser og ved siden af den sandsynlige terapeutiske virkning for Rosalinde Mynster selv også et godt vink til læserne om, HVOR stort et tab det må være på hvilket som helst tidspunkt gennem livet.

Og det er her, det bliver virkelig interessant og givende. *Måske bærer vi på vore forældres død hele livet forskellige steder i kroppen.....*

Døden er også en forbindelse, vi har. Jeg vil mindes den måde, du døde på uden frygt, som om du ville vise os noget.

Blind og hjælpeløs i mørket, leder efter din stemme som efter et fyrtårn.

-Hvorfor griner du?

-Jeg griner bare af dig og mig.

-Ja, det kan jeg sgu godt forstå.

Bogen er også et testamente med et gigantisk ekko tilbage i fortiden, om en familie i Søren Spannings egen opvækstperiode og Rosalindes bedstemor, der viser, hvordan man klipper og filer negle.

Rosalinde Mynster blander genrerne fiffigt og godt og låner fra skønlitteraturens allerbedste poetiske metoder. Hvis man kan kalde det en metode, uden at fornærme hende. Man kan også sige, der ingen metode er. At Rosalinde Mynster blot har sat sine helt egne ord på den kaskade af alt for blandede følelser, der opstår, når et elsket og uundværligt menneske er ved at sige farvel.

Min fars stemme

Lørdag, 25. juni 2022 14:10 - Senest opdateret Torsdag, 30. juni 2022 13:33

Vidunderlig læsning. Beroligende, også lidt humoristisk midt i al sorgen og det mørke. Og mest af alt, ja, vdunderlig læsning.